

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/10/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3716010337
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Eliaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3716010337.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Eliaša a sudcov JUDr. Mariana Dunčka a JUDr. Michala Antalu, v trestnej veci obžalovanej A. B. C., nar. XX.XX.XXXX v D. C., pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona, v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, na verejnom zasadnutí konanom dňa 01. augusta 2024, prejednal odvolanie obžalovanej A. B. C. proti rozsudku bývalého Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 22. septembra 2021, sp. zn. 2T/176/2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovanej z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom bývalého Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 22. septembra 2021, sp. zn. 2T/176/2016, bola obžalovaná A. B. C. uznaná vinnou zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona, v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že dňa 14.07.2016, v čase okolo 22.15 hod., pod vplyvom alkoholu, pred reštauráciou Poľovník, na sídlisku Hliny, v Považskej Bystrici, po predchádzajúcom vzájomnom ústnom konflikte, fyzicky napadla D. C. tak, že do rúk chytila sklenuú pivovú fľašu a touto ho udrela do oblasti ľavej časti tváre pod ľavé oko, následne do rúk zobrala sklenuú tenkostenný pollitrový pohár a týmto opätovne udrela D. C. do oblasti ľavej časti tváre pod ľavé oko, ktorý sa pri údere rozbil, čím poškodenému D. C., bytom D. C., E. XXXX/XX, spôsobila pomliaždenie ľavej strany tváre v okolí ľavej očnej štrbiny, viaceré tržné/rezné rany ľavej časti tváre, zlomeninu nosovej kosti vľavo a zlomeninu spodiny ľavej očnice - zlomeninu jarmovej kosti a čeľuste vľavo bez posunu úlomkov s dobou práceneschopnosti v trvaní najmenej tri týždne, pričom uvedené zranenia poškodeného D. C. obmedzovali po celú dobu trvania práceneschopnosti, a to najmä bolesťovosťou, sťažiením hygieny tváre, potrebou kľudového režimu bez nadmernej záťaže, pričom v prípade, ak by úlomky skla zasiahli očnú guľu, nepochybne by došlo ku poškodeniu zraku v zmysle poškodenia rohovky, sietnice, prípadne až prebodnutia steny očnej gule, čo by mohlo viesť až ku strate funkcie oka, či očnej gule a v prípade takéhoto poranenia by bola práceneschopnosť u poškodeného C., v trvaní minimálne osem týždňov, s obmedzením obvyklého spôsobu života v rovnakom trvaní.

Za to bola obžalovaná A. B. C. okresným súdom odsúdená podľa § 155 ods. 1, § 41 ods. 1, § 39 ods. 1, § 38 ods. 2, 3, § 36 písm. j), l), k), § 37 písm. h) Trestného zákona, na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky. Podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona jej okresný súd výkon trestu podmienene odložil za súčasného uloženia probačného dohľadu a určenia skúšobnej doby na 3 roky. Podľa § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona okresný súd uložil obžalovanej aj obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože obžalovaná podala proti nemu v zákonnej lehote odvolanie. Následne obžalovaná odvolanie písomne odôvodnila prostredníctvom svojho obhajcu. Obhajoba v dôvodoch odvolania uviedla nasledovné:

„Okresný súd v Považskej Bystrici ma rozsudkom sp. zn. 2T7176/2016-266 zo dňa 22.9.2021 uznal vinnou pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods.1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm.a) Tr. zák. na tom skutkovom základe že som dňa 14.07.2016 v čase okolo 22.15 hod., pod vplyvom alkoholu, pred reštauráciou Poľovník, na sídlisku Hliny, v Považskej Bystrici, po predchádzajúcom vzájomnom ústnom konflikte, fyzicky napadla D. C. tak, že som do rúk chytila sklenenú pivovú fľašu a touto som ho udrela do oblasti ľavej časti tváre pod ľavé oko, následne som do rúk zobrala sklenený tenkostenný pollitrový pohár a týmto som opätovne udrela D. C. do oblasti ľavej časti tváre pod ľavé oko, ktorý sa pri údere rozbil, čím som poškodenému D. C., bytom D. C., E. XXXX/XX. spôsobila pomliaždenie ľavej strany tváre v okolí ľavej očnej štrbiny, viaceré tržné/rezné rany ľavej časti tváre, zlomeninu nosovej kosti vľavo a zlomeninu spodiny ľavej očnice - zlomeninu jarmovej kosti a čeľuste vľavo bez posunu úlomkov s dobou práceneschopnosti v trvaní najmenej tri týždne, pričom uvedené zranenia poškodeného D. C. obmedzovali po celú dobu trvania práceneschopnosti, a to najmä bolesivosťou, sťažením hygieny tváre, potrebou kludového režimu bez nadmernej záťaže, pričom v prípade, ak by úlomky skla zasiahli očné guľu, nepochybne by došlo ku poškodeniu zraku v zmysle poškodenia rohovky, sietnice, prípadne až prebodnutia steny očnej gule. čo by mohlo viesť až ku strate funkcie oka, či očnej gule a v prípade takéhoto poranenia by bola práceneschopnosť u poškodeného C., v trvaní minimálne osem týždňov, s obmedzením obvyklého spôsobu života v rovnakom trvaní.

Za vyššie uvedené trestné činy mi súd uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (slovom: tri) roky, pričom výkon trestu mi za súčasného uloženia probačného dokladu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu 3 (slovom: tri) roky a zároveň mi uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Pokiaľ ide o výrok o vine v časti vzťahujúcej sa k posúdeniu môjho konania ako zločinu podľa § 155 ods.1 Tr. zák. spáchanému v štádiu pokusu podľa § 14 ods.1 Tr. zák., odôvodnil súd rozsudok tým, že som útok viedla na hlavu poškodeného C., keď som ho predtým upozornila na to, že ak neprestane, tresnem ho fľašou po hlavu. Hoci bola tma, osvetlenie z reklám ulice a z telefónov stačilo na to, aby som jednoznačne videla, kde údery smerujú. Údery boli vedené najskôr fľašou a potom pohárom, pričom zranenia, ktoré poškodený utrpel podľa znaleckých posudkov svedčia o intenzite úderov. Súd mal napriek námietkam obhajoby za preukázané, že okrem pomliaždenia tváre a tržných rán utrpel poškodený aj zlomeninu nosových kostí bez posunu ako aj drobnú zlomeninu očnice vľavo prístredne, pričom znalec F. G. F. (ďalej len F. G.) sa vyporiadal s námietkami obhajoby i s konštatovaním znalca H. vtom smere, že k zlomenine očnice došlo iba „pravdepodobne“, keďže konštatovanie o pravdepodobnosti neexistuje. Zo znaleckých posudkov F. I., PhD. (ďalej len F. I.) a znaleckej organizácie LEGE ARTIS, s.r.o. ako aj z výpovedí F. I. a F. G. vyplýva, že v prípade, ak by úlomky skla zasiahli očné guľu, boli by spôsobilé túto trvalo poškodiť, ktorá ujma by zodpovedala ťažkej ujme na zdraví. F. G. na viac uviedol aj druhý možný mechanizmus poškodenia zraku a to možnosť vychýlenia očnej gule po silnom údere s následným trvalým následkom vo forme dvojitého videnia. Úmysel spôsobiť poškodenému ťažkú ujmu na zdraví bol v mojom konaní preukázaný prinajmenšom vo forme nepriameho úmyslu.

Pokiaľ ide o uložený trest, súd pri zistení poľahčujúcich okolností v zmysle § 36 písm.j), k), 1) Tr. zák. a jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm.h) Tr. zák. vychádzal pri úvahe o uložení úhrnného trestu z upravenej trestnej sadzby 4 až 8 rokov, s prihliadnutím na môj do skutku bezúhonný život, priznanie k prečinu výtržníctva a dĺžke trestného konania, pokladal za splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby s tým, že na moju prevýchovu postačí aj podmiennečný trest s probačným dohľadom so súčasným uložením obmedzenia spočívajúceho v zákaze požívania alkoholu a iných návykových látok.

Proti tomuto rozsudku som podala odvolanie bezprostredne po jeho vynesení na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22.9.2021 čo do jeho výroku o vine ako aj čo do výroku o treste, pretože ho vo vzťahu k týmto výrokom pokladám za nezákonný a nedôvodný.

Rovnako ako v podanej obžalobe je aj vo výrokovvej časti rozsudku môj úmysel spôsobiť pošk. C. ťažkú ujmu na zdraví vyjadrený iba v právnej vete, úplne však chýba v popise skutku výrokovvej časti rozsudku, čo pokladám za závažný procesný nedostatok, keďže v popise skutku musia byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré opodstatňujú použitie príslušnej právnej kvalifikácie. Ďalším nedostatkom vyneseneho rozsudku je rozpor medzi výrokovou časťou a odôvodnením rozsudku, keď súd vo výroku v skutkovvej vete konštatuje hrozbu ťažkej ujmy na zdraví pošk. C. spočívajúcu v možnej strate funkcie oka. či očnej gule v prípade ich zásahu úlomkami skla (súd v rozsudku v časti popisu skutku doslovne prevzal znenie obžaloby), v odôvodnení rozsudku však možný ťažký následok na zdraví poškodeného dáva vzhľadom na výpoveď znalca F. G. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22.9.2021 do príčinnej

súvislosti s iným možným mechanizmom - trvalým následkom na zdraví poškodeného vo forme dvojitého videnia spôsobeným vychylením očnej gule po údere fľašou, či pohárom bez toho, aby to akokoľvek premietlo do popisu skutku výrokovej časti rozsudku.

Napriek tomu, že uvedené formálnoprávne nedostatky by mohli a aj mali odôvodniť zrušenie napadnutého rozsudku, je pre mňa zásadnejšia skutočnosť, že aj keď to, že som poškodený tak ako je to popísané vo výrokovej časti rozsudku, skutočne udrela do oblasti ľavej časti tváre, tak pivovou fľašou ako aj tenkostenným pohárom (vzhľadom na miesto, čas a okolnosti útoku nenamietam posúdenie môjho konania ako prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm.a) Tr. zák.), som presvedčená, že z tohto môjho konania objektívne nehrozila pošk. C. ťažká ujma na zdraví a zároveň tvrdím, že som nekonala ani v nepriamom úmysle ťažkú ujmu na zdraví pošk. C. spôsobiť.

V znaleckých posudkoch znalca F. I. a znaleckej organizácie LEGE Artis, s.r.o., ako aj vo výpovediach znalcov F. I. a F. G. konštatovaná možnosť trvalého poškodenia oka či očnej gule úlomkami z pri údere rozbitého tenkostenného pohára (na rozdiel od znaleckého posudku F. J. H. - ďalej len F. H. a jeho výpovede na pojednávaní), je viac hypotetickou možnosťou ako odborným záverom, keďže ignoruje fakt, že úder tenkostenným pohárom nesmeroval priamo na oko ale na ľavú časť tváre poškodeného a možnosť zásahu oka odrknutou črepinou nezodpovedá fyzikálnym zákonom, keďže črepina sa odráža smerom od prekážky, do ktorej pohár, rozbitím ktorého vznikla, narazil a nie opačne. Možnosť vychylenia očnej gule prudkým nárazom a s ním spojený trvalý následok vo forme dvojitého videnia zmienený znalcom F. G. na hlavnom pojednávaní je ešte menej pravdepodobná. Takýto možný mechanizmus vzniku ťažkej ujmy na zdraví poškodeného nielenže nevyplýva ani z jedného z podaných znaleckých posudkov vrátane znaleckého posudku znaleckej organizácie LEGE Artis, s.r.o., Košice, prednesením ktorého na hlavnom pojednávaní bol poverený práve F. G., ale aj keby som pre účely tejto argumentácie nespochybňovala to, že tak zlomenina nosových kostí ako aj drobná zlomenina spodiny očnice vznikli v príčinnej súvislosti s mojim konaním, museli by údery spôsobiť na tvárovej časti v blízkosti ľavého oka poškodeného oveľa devastačnejšie následky než aké boli zistené. Ďalším znalcom F. G. na hlavnom pojednávaní uvádzaný možný mechanizmus vzniku ťažkej ujmy na zdraví (len pripomínam, že sa nestal súčasťou popisu skutku v rozsudku) bol zjavne iba jeho únikovou reakciou z otázok môjho obhajcu, na ktoré nedokázal presvedčivo odpovedať. Okrem toho, že v dôsledku môjho konania poškodenému ťažká ujma na zdraví objektívne nehrozila, nemala som ani úmysel takúto ujmu mu spôsobiť. Môj útok smeroval na ľavú časť tváre poškodeného nie priamo na oko, išlo o vopred nepremyslené a nepripravené impulzívne konanie, pričom nedostatočné svetelné podmienky mi síce tak ako to správne tvrdí súd v rozsudku, neznemožnili vidieť, na ktorú časť hlavy poškodeného útok smeruje, vôbec som ale nedokázala identifikovať útočiaci predmet ako tenkostenný pohár, ktorý by sa úderom mohol rozbiť. S poukazom na uvedené skutočnosti som preto presvedčená, že moje konanie nemalo byť posúdené ako v štádiu pokusu spáchaný zločin podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. Takýto záver pochopiteľne automaticky neznamená, že moje konanie vo vzťahu k spôsobeniu zranení pošk. C. nie je možné v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm.a) Tr. zák. kvalifikovať aj ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr. zák., je ale potrebné posúdiť, či vykonaným dokazovaním došlo na zdraví pošk. C. k ujme na zdraví, ktorú treba pokladať za ublíženie na zdraví v zmysle znakov uvedených v ust. § 123 ods.2 Tr. zák. Na základe výsledkov znaleckého dokazovania a zhodných záverov všetkých znalcov nie je podľa môjho názoru sporné, že za ublíženie na zdraví v zmysle tohto ustanovenia nie je možné pokladať ani pomliaždenie ľavej strany tváre poškodeného ani tržné či rezné rany na tejto časti jeho tváre, keďže išlo o ľahké zranenia s práceneschopnosťou do 7 dní. Pokiaľ ide o zlomeninu nosovej kosti bez posunu úlomkov, ohľadne ktorej napriek najmä z výpovede poškodeného vyplývajúcej pochybnosti, či nejde o staršie zranenie, ktoré nie je v príčinnej súvislosti s mojim konaním, znalci zhodne dospeli k opačnému záveru, ani toto zranenie však podľa znalcov F. I. a F. H. a na základe tej skutočnosti, že vo výpovedi na pojednávaní pripustil relevanciu iných záverov aj znalec F. G. neodôvodňovalo práceneschopnosť poškodeného v trvaní nad 7 dní, a preto ani toto zranenie nemá charakter ublíženia na zdraví v zmysle § 123 ods.2 Tr. zák. Takýto charakter by nepochybne malo zranenie v rozsudku označené ako zlomenina spodiny ľavej očnice - zlomenina jarmo vej kosti a čeľuste vľavo bez posunu úlomkov (znalcami pomenovaná aj ako drobná zlomenina spodiny očnice), dovoľm si však tvrdiť, že vykonaným dokazovaním nebolo vôbec preukázané, že takéto zranenie poškodený utrpel. Je síce pravdou, že v zdravotnej dokumentácii poškodeného a to prakticky vo všetkých lekárskejších správach je toto zranenie konštatované, ale tak ako to vyplýva aj z výpovede F. G. na hlavnom pojednávaní, jediné vyšetrenie, ktoré malo potenciál toto zranenie objektívne zistiť bolo CT vyšetrenie, ktoré poškodený absolvoval na CT pracovisku FUTURUM s.r.o. v Považskej Bystrici dňa 14.7.2016 o 23.06 hod., pričom v náleze CT vyšetrenia vyhotoveného F. K. H. vyplýva, že CT vyšetrenie mozgu bolo negatívne a CT vyšetrením tvárového skeletu sa zistila okrem fraktúry nosnej kosti vľavo i drobná fraktúra spodiny

očné vľavo mediálne a to v.s. Táto skratka latinských slov veri similis tak podľa F. H. ako aj podľa F. G. znamená pravdepodobne. To, že podľa F. G. vyjadrenie „pravdepodobne“ vo vzťahu k výsledku CT vyšetrenia neexistuje, pretože má byť jednoznačne uvedené, či k zlomenine došlo lebo nie nič nemení na objektivnom fakte, že v písomnom náleze z CT vyšetrenia je vo vzťahu k tomuto zraneniu konštatované to, že k nemu došlo pravdepodobne. S výpoveďou F. G. možno súhlasiť v tom, že v takomto prípade malo byť vykonané kontrolné vyšetrenie CT, to že k nemu nedošlo, však nemôže byť na ujmu obžalovaného. Ak si máme ctiť zásadu „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“⁴, nemôže byť súčasťou uznania viny aj uznanie viny za spôsobenie takto zisteného (nezisteného) zranenia a z odôvodnenia rozsudku súdu v tomto smere vyplývajúci záver, že sa znalec F. G. vypořiadal s námietkami obhajoby i s konštatovaním F. H., a preto má súd za to, že zlomenia spodiny očnice bola u poškodeného jednoznačne prítomná, je evidentne nesprávny a ignorujúci dokazovaním zistené skutočnosti. Kedyže vzhľadom na uvedené poškodený preukázateľne utrpel iba zranenia, ktoré u neho vyvolali práceneschopnosť v trvaní do 7 dní, neprichádza podľa môjho názoru do úvahy ani kvalifikácia môjho konania ako prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. V súvislosti s nálezom zisteným CT vyšetrením mozgu a tvárového skeletu u poškodeného C. pokladám za potrebné zdôrazniť, že tieto závery dokonca aj v prípade prítomnosti drobnej fraktúry očnice vľavo prakticky vylučujú takú intenzitu úderov, ktoré by mohli mať potenciál vychýliť očné guľu a teda vylučujú hrozbu ťažkej ujmy podľa mechanizmu, ktorý F. G. uviedol ako alternatívny vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní. V prípade posúdenia môjho konania iba ako prečinu výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.a) Tr. zák. by sa pochopiteľne musela táto skutočnosť premietnuť aj v uloženom treste, V takomto prípade by odpadla jediná súdom konštatovaná priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm.h) Tr. zák. a vzhľadom na moje doznanie vo vzťahu k prečinu podľa § 364 ods. 1 písm.a) Tr. zák. by pri úvahe o ukladanom treste bolo potrebné vychádzať z trestnej sadzby 0 až 2 roky. Dokonca aj v prípade uznania viny aj pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods.1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods.1 Tr. zák. súd pri ukladaní trestu vo viacerých smeroch pochybil. Jednak mi mal priznať poľahčujúcu okolnosť aj podľa § 36 písm.a) Tr. zák.. keďže som s ohľadom na spôsob slovného ataku zo strany poškodeného výrazne prekračujúci akékoľvek prípustné normy správania muža k žene konala ospravedlniteľnom silnom citovom rozrušení a na takomto fakte nemôže nič zmeniť ani to, že bola v kritickom čase pod vplyvom alkoholu. Napriek tomu, že súd správne zistil dôvody na uloženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods. 1 Tr. zák.. primáme mal ukladať trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods.2 písm.a) Tr. zák. vzhľadom na to, že ma odsudzoval iba za pokus trestného činu. Od spáchania skutku po vynesenie prvostupňového rozsudku uplynulo viac ako 5 rokov, pričom prieskumy v trestnom konaní neboli ani čiastočne spôsobené mojim správaním (dokonca som nevyužila právo žiadať o opakovanie dôkazov na hlavnom pojednávaní v dôsledku zmeny zákonného sudcu), počas tohto obdobia nemal súd o mojom správaní žiadny negatívny poznatok, nie je preto nijaký zákonný dôvod, aby mi bol ukladaný trest s probačným dohľadom a ani obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

S poukazom na uvedené navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne mojim odvolaním napadnutý rozsudok Okresného súdu v Považskej Bystrici sp. zn. 2T/176/2016-266 zo dňa 22.9.2021 čo do výrokov o vine a treste z dôvodov uvedených v ust. § 321 ods.1 písm.b), d), e) Tr. por. zrušil a sám ma podľa § 322 ods.3 Tr. por. uznal na upravenom skutkovom základe vinnou z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.a) Tr. zák. a uložil mi trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby s podmieneným odkladom na primeranú skúšobnú dobu a zároveň ma spod obžaloby pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods.1 Tr. zák. z dôvodov uvedených v § 285 písm. b) Tr. zák. oslobodil.“

K odvolaniu obžalovanej sa prokurátor do konania verejného zasadnutia na krajskom súde písomne nevyjadril.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovanej, prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovanej podľa § 319 Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“) ako nedôvodné zamietnuť. Obhajoba navrhla odvolaniu obžalovanej vyhovieť.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zameril aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie

dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť odvolaním obžalovanej napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, z odvolania a z vyššie citovaného obsahu jeho písomných dôvodov vyplýva, že obžalovaná v dôvodoch svojho odvolania namietala správnosť postupu okresného súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov, na základe ktorého hodnotenia dôkazov okresný súd dospel k záveru o preukázaní viny obžalovanej zo spáchania skutku uvedeného v napadnutom rozsudku okresného súdu. Podľa názoru odvolacieho súdu obžalovaná teda namietala nesprávnu aplikáciu § 2 ods. 12 Tr. por. okresným súdom pri hodnotení vykonaných dôkazov v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. Obžalovaná bola názoru, že na základe vykonaného dokazovania mala byť uznaná za vinnú len z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona (ďalej len „Tr. zák.“) a pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. mala byť s pod obžaloby oslobodená v celom rozsahu podľa § 285 písm. b) Tr. por. V uvedených dôvodoch odvolací súd identifikoval, že podaným odvolaním je vytýkané aj porušené ustanovenie Trestného zákona v zmysle 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. ako aj chyby v napadnutých výrokoch o treste v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

V súvislosti s odvolaním obžalovanej namietanou správnosťou hodnotenia vykonaných dôkazov zo strany okresného súdu odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné. Ak teda okresný súd postupuje pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., to znamená, že ich hodnotí podľa vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené úplné skutkové závery, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok ani preto, že by bolo možné na základe hodnotenia vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. dospieť aj k iným do úvahy prichádzajúcim skutkovým výsledkom. V takom prípade by totiž nebolo možné napadnutému rozsudku okresného súdu vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť aj to, že ani v prípade, ak by skutkový stav veci nebol podľa názoru odvolacieho súdu správne zistený, pretože okresný súd by nehodnotil správne dôkazy vykonané vo veci samej, teda v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., môže odvolací súd upozorniť okresný súd len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, nesmie však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov.

Podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku, na obsah ktorého týmto odvolací súd poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel ku skutkovému záveru, podľa ktorého vykonané dôkazy preukázali vinu obžalovanej aj zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. V súvislosti s tvrdením obžalovanej v dôvodoch odvolania, podľa ktorej „...poškodeného tak ako je to popísané vo výrokovej časti rozsudku, skutočne udrela do oblasti ľavej časti tváre, tak pivovou fľašou ako aj tenkostenným pohárom (vzhľadom na miesto, čas a okolnosti útoku nenamietam posúdenie môjho konania ako prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák.), som presvedčená, že z tohto môjho konania objektívne nehrozila pošk. C. ťažká ujma na zdraví a zároveň tvrdím, že som nekonala ani v nepriamom úmysle ťažkú ujmu na zdraví pošk. C. spôsobiť....“, nemá podľa názoru odvolacieho súdu žiadnu oporu vo vykonanom dokazovaní, nakoľko okresný súd správne vyslovil to, že na základe výsledkov vykonaného znaleckého dokazovania, predovšetkým zo znaleckých posudkov znalca F. I. a znaleckej organizácie LEGE Artis, S.r.o., ako aj z výpovedí znalcov F. I. a F. G. mal vinu obžalovanej aj zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. za preukázanú.

Pokiaľ ide o odvoláciu námietku obžalovanej, ktorá sa nestotožňuje s vykonaným znaleckým dokazovaním v prejednavanej veci a toto do značnej miery spochybňuje, s touto argumentáciou sa rovnako odvolací súd nestotožnil, nakoľko obhajoba do celého konania nedoložila iné znalecké skúmanie vzniknutých poranení u poškodeného, ktorými by boli tvrdenia znalcov a ich závery vyvrátené inými znalcami. Nakoľko sa jedná o odborné otázky, nie je možné podľa názoru odvolacieho súdu spochybňovať znalecké dokazovanie len preto, že sa niekto z strán nepáčia ustálené závery znalcov bez toho, aby dôkazom rovnakého významu preukázali niečo iné.

Na základe preskúmania veci, odvolací súd dospel k záveru, že okresným súdom bolo správne ustálené, že obžalovaná sa dopustila aj konania, ktoré bezprostredne smerovalo k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví u poškodeného, pričom k nemu nedošlo tým, že ho úmyselne udrela najskôr pivovou fľašou a následne tenkostenným pivovým pohárom do oblasti hlavy v časti tváre pod ľavé oko.

Z vyššie uvedeného je odvolací súd toho názoru, že skutkové zistenia okresného súdu majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania a nevykazujú vady, ktoré by mali základ v nesprávnej aplikácii ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. S poukazom na obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku a na základe preskúmania obsahu spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku riadne vysporiadal so všetkými okolnosťami, významnými pre rozhodnutie a dal riadne odpovede, prečo nedospel ku konkrétnym záverom, vyvedenia ktorých sa domáhala obžalovaná v dôvodoch svojho odvolania. S poukazom na uvedené odvolací súd nezistil skutočnosti, ktoré by mohli viesť k odôvodnenému záveru o porušení ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. súdom prvého stupňa pri hodnotení dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní. Odvolací súd sa preto nestotožnil s názorom obhajoby o danosti v odvolaní namietanej existencie väd napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.

Vzhľadom na tieto závery odvolací súd sa nestotožnil ani s názorom obhajoby, podľa ktorého by bol daný dôvod na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. (viď formulácia konečného návrhu obhajoby), keďže okresný súd správne zistený skutkový stav, ktorý aj správne právne posúdil, pričom aj podľa názoru odvolacieho súdu, okresný súd správne obžalovanej, ktorá navyše konala pod vplyvom alkoholu, nepriznal aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. a) Tr. zák. Ani podľa názoru odvolacieho súdu nie je možné vyhodnotiť skutočnosť, keď si poškodený s obžalovanou pred spáchaním skutku vulgárne nadávali, ako silné citové rozrušenie. Odvolací súd považuje zároveň za nelogické tvrdenie obhajoby keď namietala použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. a dožadovala sa použitia ustanovenia § 39 ods. 2 písm. a) Tr. zák., nakoľko použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. je pre obžalovanú podstatným spôsobom priaznivejšie.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že u obžalovanej okresný súd aplikoval ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák., poukazujúc na celkovú dĺžku konania od spáchaní predmetného skutku. Obžalovanej bol uložený trest odňatia slobody o 1 rok pod najnižšiu možnú výmeru trestu s poukazom na ustanovenie § 155 ods. 1 Tr. zák. Za tejto situácie podľa právneho názoru odvolacieho súdu napadnutým rozsudkom okresného súdu uložený trest odňatia slobody obžalovanej na základe aplikácie ustanovenia § 39 ods. 1 nemožno považovať za neprimerane prísny v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že trestné sadzby, ustanovené v osobitnej časti Trestného zákona za jednotlivé trestné činy, okrem iného vyjadrujú aj stupeň závažnosti v jednotlivých skutkových podstatách vymedzených konaní. Dolná hranica vymedzených trestných sadzieb tak ustanovuje vôľu zákonodarcu uložiť páchateľovi toho ktorého trestného činu najmenší trest. Z tohto pohľadu ukladanie trestov na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby v zásade nie je spôsobilé odôvodniť záver o neprimerane prísnom treste v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. Napriek tejto zásade zákonodarcu úpravou v ustanovení § 39 Tr. zák. pripúšťa že za určitých odôvodnených okolností môže byť uloženie trestu aj na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby pre páchateľa neprimerane prísne.

Z napadnutého rozsudku vyplýva, že obžalovanej bol uložený trest pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby postupom podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. Preto ak okresný súd uložil trest pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby za použitia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., odvolací súd nepovažuje takto uložený trest obžalovanej v prejednávanom prípade za neprimerane prísny v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že uložený trest nevykazuje znaky neprimeranej prísnosti v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Na podklade odvolania obžalovanej odvolací súd skúmal tiež správnosť výrokovej časti rozsudku súdu prvého stupňa z hľadiska existencie prípadných ďalších vád, v odvolaní obžalovaného nevytykaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu vád napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.